

V Zakavkazsku hoří. Doslova. Znovu a znovu

 zvedavec.news/komentare/2023/09/9790-v-zakavkazsku-hori-doslova-znovu-a-znovu.htm

Pepe Escobar

23.9.2023 Komentáře Témata: Analýza, Náhorní Karabah 917 slov

Pašinjanův okruh, který má velmi blízko k Sorosově partě, ve skutečnosti opustil Náhorní Karabach nejméně na poslední tři roky.

Ázerbájdžán vyrazil proti Arménii v Náhorním Karabachu a bombardoval regionální hlavní město Stěpanakert izraelskými raketami země-země LORA a izraelskými bezpilotními letouny kamikadze Harop.

System protivzdušné obrany Tor arménských ozbrojených sil poblíž silnice Chankendi-Chojaly byl zničen tureckými bezpilotními letouny Bayraktar TB2 a v Náhorním Karabachu byly zcela přerušeny všechny mobilní komunikace.

Tento druh bleskové akce byl doplněn ofenzívou informační války/měkké síly: lavinou videí téměř v reálném čase vychvalujících vojenské výkony ve spojení s humanitárním podtextem – jako že jsme odhodláni chránit arménské obyvatelstvo.

Srovnejte to s arménskou stranou v čele s premiérem Pašinjanem: nejenže informační válku bleskově zcela prohráli, ale vydávali pouze kusá, nesrozumitelná komuniké.

Od počátku visely ve vzduchu dvě klíčové otázky. Spokojí se Baku pouze s konečnou anexí Náhorního Karabachu, nebo zaútočí i na jižní Arménii? Napadnout obklíčené území by nepředstavovalo žádný problém – vzhledem k tomu, že Jerevan za poslední tři roky neudělal téměř nic pro zlepšení své obrany.

Pak se začal rýsovat ambicióznější rámec. Baku možná realizuje mazaný plán vymyšlený Hegemonem: hrát si na pacifikátora Náhorního Karabachu, pod záštitou Západu přehoupnout proruskou Arménii do postavení prozápadní Arménie a zároveň přeformátovat jižní Arménii a Karabach – buď předat Ázerbájdžánu, nebo pod nově definovanou společnou kontrolu.

Proč se Rusko nemůže vydávat za Arménii

Zásadní skutečností je, že Pašinjanův okruh – velmi blízký Sorosově partě – ve skutečnosti nejméně poslední tři roky (Pašinjan je u moci již pět let) Náhorní Karabach opustil. To přímo koliduje s mandátem CSTO – ta je nakonec nucena uznat stejná fakta na místě; závazky CSTO se tedy ve smyslu „pomoci“ Arménii neuplatňují.

To vše by se změnilo pouze v případě, že by se Jerevan rozhodl ponechat si Náhorní Karabach: to znamená, že by se Arménie chopila zbraní.

Za současného stavu Rusko vojensky nezasáhne. V nejlepším případě diplomaticky. Rusko se nebude vydávat za Arménii, aby vyřešilo arménský problém. Írán prozatím „studuje situaci“. Teherán by zasáhl pouze v případě, že by se Baku rozhodlo odříznout jižní Arménii a vytvořit koridor směrem k enklávě Nachičevan.

Ruské mírové síly, které jsou na místě od roku 2020, nemají právo použít zbraně. Zůstanou pasivní – a reagovat budou pouze v případě napadení. Ruské velení vysvětluje, že Moskva je vázána dohodami s Baku i Jerevanem a může jednat pouze na základě společných rozhodnutí.

Ruští vojáci jsou mimochodem jediní, kdo pomáhají obyvatelům Náhorního Karabachu, mezi nimiž je zatím přes tisíc dětí, opustit jejich historické sídlo, které už možná nikdy neuvidí. Žádná západní „velmoc“ na humanitární frontě nepomáhá.

Nakonec to byli ruští mírotvorci, kteří zprostředkují příměří v Náhorním Karabachu, jež má začít tuto středu ve 13:00 místního času. Zda bude dodržováno, je zcela jiný příběh.

Ještě před příměřím Pašinjan předvídatelně požádal o pomoc Hegemona: ve hře je totiž scénář „pivot“, který historický ruský region přeorientovává na upadající Západ. Náhorní Karabach je jen záminkou.

Zkrátka Pašinjanovi byla usnadněna cesta k moci s jediným cílem: hrát hru Hegemona – a Turecka. Turecko předvídatelně prostřednictvím Erdogana prohlásilo, že „podporujeme Ázerbájdžán“.

To, na čem Pašinjan ve skutečnosti pracuje, je příprava terénu pro politické represe. Na jerevanském náměstí Republiky to vřelo. Rozzuření demonstranti – později rozehnaní – skandovali „Nikol je zrádkyně“. „Nikol“ ze svého bunkru volala na pomoc Malého Blinkena.

Šéf bloku „Matka Arménie“ Tevanjan vyzval k odvolání Pašinjana. Národní bezpečnostní služba Arménie varovala před možností masových nepokojů.

Pašinjan byl ve skutečnosti neomylný: „Arménie se neskloní před provokacemi a nebude bojovat za Náhorní Karabach“. To ve skutečnosti může zpečetit konec příběhu.

Při všech nepříjemnostech vnucených ministerstvu zahraničí dala Moskva jasně najevo, že to, co Pašinjan prohlásil v říjnu 2022 a znovu v květnu 2023, tedy uznání ázerbájdžánské nadvlády nad Náhorním Karabachem, změnilo podmínky příměří z listopadu 2020.

Stručně řečeno: Pašinjanova parta zaprodala Náhorní Karabach.

A nic na tom nezmění ani zasedání Rady bezpečnosti OSN o Náhorním Karabachu, které se uskuteční tento čtvrtek.

Znovu o Majdanu

Po rychlém vítězství se svým miniblitzem si Baku nyní pěkně sedá a je připraveno vyjednávat. Samozřejmě za svých vlastních podmínek: budeme vyjednávat až poté, co kapitulujete.

Ázerbájdžánské ministerstvo zahraničí přešlo rovnou k věci: jedinou „cestou k míru“ je úplné stažení arménských ozbrojených sil z Náhorního Karabachu a rozpuštění režimu ve Stěpanakertu.

Je docela možné, že s tím bude souhlasit většina Arménů (průzkumy zatím nejsou k dispozici). Ožehavý, neřešitelný problém bude přece „vyřešen“ a život se vrátí do normálních kolejí. Jisté je jen jedno: Vinu za to ponese Rusko, nikoli Pašinjanova parta.

Není divu, že celou věc dokonale shrnul až věčně odvázaný Dmitrij Medveděv, místopředseda ruské bezpečnostní rady:

„Jednoho dne mi jeden z mých kolegů z bratrské země řekl: 'No, já jsem pro vás cizinec, vy mě nepřijmete'. Odpověděl jsem, co jsem musel: 'Nebudeme soudit podle životopisu, ale podle činů'. Pak prohrál válku, ale kupodivu zůstal na místě. Pak se rozhodl obvinít Rusko ze své průměrné porážky. Pak se vzdal části území své země. Pak se rozhodl koketovat s NATO a jeho žena vyzývavě vyrazila k našim nepřátelům s koláčky.

Hádejte, jaký osud ho čeká...“

Pokud jde o to, jak se toto drama odehraje uvnitř Ruska, je docela dobře možné, že vzhledem k tomu, že Baku a Jerevan zřejmě jednají ve shodě, aby Rusko z této části Zakavkazska vystrnadily, ruské veřejné mínění se nakonec může spokojit i s myšlenkou, že ji nadobro opustí, a to ve prospěch Hegemona a Turků.

Kreml však samozřejmě může mít své vlastní – nevyzpytatelné – představy.

Fire in Transcaucasia – Again vyšel na Strategic Culture 20.9.2023. Překlad v ceně 395 Kč Zvědavec.

Oznámujte kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

28 příspěvků
(28 nových)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF